

szkielet gałęzi martwych jabłoni
czeka w bezruchu pokornej wiary
zmierzch szumem wiatru szepcze adonis
świt nad ich losem szronem się żali

choć tli się ciepło nie wraca życie
zbyt nisko jeszcze wspina się słońce
luty przegląda bezbarwne klisze
szkicując wiosnę gubi proporcje

sarkofag z lodu ma ciężkie wieko
kute zdobieniem opadłych liści
nocą ich suchy przyziemny trzepot
mówi słowami martwej inskrypcji

lecz afrodyta nie persefona
pierwsza zwycięstwa zyska przywilej
gdy tylko pęknie lodowa zbroja
a pod jabłonią zakwitnie miłek

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

dodatek111, dodano 24.02.2018 08:58

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.